

Sentencja

Artykuły 167, 168 i 184 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasadę neutralności podatku od wartości dodanej (VAT) należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, aby podmiot prawa publicznego korzystał z prawa do korekty odliczenia VAT zapłaconego od dobra inwestycyjnego stanowiącego nieruchomość w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, gdy w chwili nabycia tego dobra z jednej strony, ze względu na swój charakter, mogło ono być wykorzystywane zarówno do celów czynności opodatkowanych, jak i nieopodatkowanych, ale w początkowym okresie było wykorzystywane na cele działalności nieopodatkowanej, a z drugiej strony ten podmiot prawa publicznego nie wskazał wyraźnie zamiaru wykorzystywania tego dobra do celów działalności opodatkowanej, ale też nie wykluczył, że będzie ono wykorzystywane do takich celów, o ile z analizy wszystkich okoliczności faktycznych, której przeprowadzenie należy do sądu krajowego, wynika, że został spełniony warunek ustanowiony w art. 168 dyrektywy 2006/112, zgodnie z którym podatnik powinien działać w takim charakterze w momencie, w którym dokonał nabycia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 26.6.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez la Supreme Court – Irlandia) – Edel Grace, Peter Sweetman / An Bord Pleanála

(Sprawa C-164/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Artykuł 6 ust. 3 i 4 – Ocena skutków planu lub przedsięwzięcia dla chronionego terenu – Plan lub przedsięwzięcie, które nie są bezpośrednio związane z zagospodarowaniem terenu ani konieczne do tego zagospodarowania – Przedsięwzięcie budowy farmy wiatrowej – Dyrektywa 2009/147/WE – Ochrona dzikiego ptactwa – Artykuł 4 – Obszar specjalnej ochrony (OSO) – Załącznik I – Błotniak zbożowy (Circus cyaneus) – Odpowiednie siedlisko zmieniające się z upływem czasu – Tymczasowe lub trwałe ograniczenie powierzchni terenów, które są konieczne – Przewidziane w ramach przedsięwzięcia środki mające na celu zapewnienie, że przez cały okres trwania przedsięwzięcia obszar rzeczywiście odpowiedni, aby stać się siedliskiem przyrodniczym gatunku, nie zostanie zmniejszony, a nawet mógłby zostać zwiększony]

(2018/C 328/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Edel Grace, Peter Sweetman

Strona pozwana: An Bord Pleanála

Sentencja

- 1) Artykuł 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy przedsięwzięcie ma być zrealizowane na terenie wyznaczonym w celu ochrony i zachowania gatunków, którego powierzchnia niezbędna do zaspokojenia potrzeb tego chronionego gatunku zmienia się z upływem czasu, i które to przedsięwzięcie doprowadzi do tego, że – tymczasowo lub trwale – niektóre części tego terenu nie będą już zapewniać odpowiedniego siedliska dla danego gatunku, okoliczność, że przedsięwzięcie to przewiduje środki zmierzające do zapewnienia – po przeprowadzeniu odpowiedniej oceny oddziaływania tego przedsięwzięcia i przez cały okres jego trwania – iż część tego terenu, która w praktyce może zapewnić odpowiednie siedlisko, nie zostanie zmniejszona, a nawet mogłaby zostać zwiększona – nie może zostać uwzględniona w ramach oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6 ust. 3 w celu upewnienia się, że dane przedsięwzięcie nie wpłynie niekorzystnie na integralność danego terenu, ale wchodzi w tym przypadku w zakres art. 6 ust. 4.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 6.6.2017.